

Τῆ κβ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ. Ἦχος δ' - Ἐωθινὸν β'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν...Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα... Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Ἀσπόρως συνέλαβες... Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατὴρ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως...Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων...Ἴνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱὸς...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Φωτί με τῶν πρεσβειῶν σου φώτισον...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῆ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν

στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν...Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἰδοῦ συνέτριψας Κύριε... ἀνατολικὸ στιχηρὸ ἐν· Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ...τοῦ ἁγίου Κοδράτου προσόμοια γ'. Τῶν οὐρανίων χαρίτων...Σὺ τὰς εὐθείας πορείας...Ὁ θαυμαστός ἐν ἁγίοις...καὶ τοῦ ἁγίου Φωκᾶ προσόμοια γ'. Καταβαλὼν τῶν εἰδώλων τὴν ματαιότητα...Τὴν ἱεράν διπλοῖδα...Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι...Δόξα...τὸ ἰδιομέλον τοῦ ἁγίου Φωκᾶ· Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυῖδ...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον τοῦ ἰδιομέλου, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ...Λαὸς παράνομος Χριστέ...Μετὰ δακρῦων γυναικες...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...ἄπαξ. Εὐθύς τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινόν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῆ δὲ Κυριακῇ πρῶτῃ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τριάδα θεαρχικὴν δοξάζωμεν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς:

ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...* Ὁ χορός· *Ἀμήν*, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· *Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον...Δόξα· Ἐκουσία σου βουλή...* Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· *Κατεπλάγη Ἰωσήφ...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...* Ὁ χορός· *Ἀμήν*, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· *Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος...Δόξα· Ἐκ τῶν ἄνω κατελθῶν...* Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· *Κατεπλάγησαν Ἀγνή...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ *Εὐλογητάρια*. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...* Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ β' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ...* Ὁ ν' ψαλμός. *Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...* Καὶ νῦν· *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...* Εἰς τὸν στίχον τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...*

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τοῦ ἁγίου Κοδράτου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τοῦ ἁγίου Φωκᾶ, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ *Δόξα...* καὶ τὸ *Καὶ νῦν...* Καταβασίαι· *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...* Ἀπὸ γ' ᾠδῆς κάθισμα τοῦ ἁγίου Κοδράτου· *Τὸν μέγαν Ἀπόστολον...* Δόξα· τοῦ ἁγίου Φωκᾶ· *Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος...* Καὶ νῦν... τὸ θεοτοκίον· *Παρθένε πανάμωμε...* Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· *Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου...* καὶ ὁ οἶκος· *Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν...* Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον, τὸ β' ἀναστάσιμον· Τὸν λίθον θεωρήσασαι...καὶ τὸ θεοτοκίον· Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον...Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ...Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ...Τῶν πατρικῶν σου κόλπων...καὶ ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· Θάνατον κατεδέξω σαρκί...Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ...Ἐπεθύμησαν γυναῖκες...Πού ἐστὶν Ἰησοῦς...Δόξα...τὸ β' ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Μετὰ μύρων προσελθούσαις...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς η' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἐξ ὕψους κατήλθες...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ... Δόξα...ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Καὶ νῦν... τὸ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον· Προστασία τῶν Χριστιανῶν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἦτοι: Ἀπόστολος· Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει...(Κορ. ις' 13-24), ὁ ζητεῖ τῇ ιγ' Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου Εὐαγγέλιον· Εστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γενησαρέτ...(Λουκ. ε' 1-11), ὁ ζητεῖ τῇ α' Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστὶν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ

φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ'. Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ἰψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς τῆς Ἰψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀρχόμεθα στιχολογεῖν ἐν τῷ ὄρθρῳ καθίσματα γ', ἀναγνώσεις ποιεῖν δ'. Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ τὰ· Πρὸς Κύριον... Ἀπὸ δὲ τῆς κβ' τοῦ μηνός, ἀρχόμεθα ψάλλειν ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τοὺς ἱκετηρίους κανόνας τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου καὶ ἀναγινώσκειν καὶ τοὺς κδ' οἴκους τῆς Θεοτόκου ἐν τέλει.